

Bílý rytíř.

Jako nejpřednější z lidí, kteří prošli vývojem, jest ve službě svatého Grálu bílý rytíř. Jeho plášť nese symbol jeho činnosti, kterou vykonává věrně, jako vznešenou úlohu. Jsou to váhy s bdělým okem.

Bdí nad tím, aby v novém království Božím zde na zemi, byl konečně přísně plněn Bohem určený prazákon stvoření ku blahu lidstva. Dosud na to nikdo nedbal, ba v zaslepení označovalo se to dokonce za nekřesťanské a neušlechtilé.

Lidstvo se svými pozemskými pojmy snažilo se tu opět zlepšovat dokonalost vůle svého Stvořitele a našlo v této osobivosti k tomu brzy příjemný pláštík. Říká se mu **soustrast!** Soustrast, která nemá nic společného s milosrdenstvím Samaritána, jak to kdysi Ježíš Kristus v podobenství učil.

Milosrdenství jest velikost ducha – soustrast jest farizejství!

Soustrast byla vytvořena rozumem, jako karikatura milosrdenství. V soustrasti se člověk sám sobě líbí, obdivuje sám sebe, když ji prokazuje nebo dává se vésti chytrostí!

Ten, kdo soustrast přijímá, vyžaduje ji nebo očekává v mnoha případech jen ze samozřejmosti, z pohodlnosti a závisti, která se může stupňovat až k nenávisti.

To vše jest proti železnému zákonu Božimu, podle něhož jen v **dávání** smí být přijímáno! Zde musí být věčné vyrovnávání,

keré jedině jest schopno vytvářeti pohyb, nutný pro zdravý a svěží pokrok v trvalém vývoji. Jen toto věčné vyrovnávání v pravém smyslu přináší pak vzestup a dokonalou harmonii! Jen tam, kde se dávání a brání udržuje přesně v rovnováze, může býti mír a také štěstí! Takový jest zákon Boží, který udržuje a podporuje celé stvoření. Každý nesouzvuk, vzniklý následkem změny tohoto zákona, musí přinésti zlenivění nutného pohybu, umdlení, stav klidu a pak úpadek pro všechno, co jest v tomto stvoření. Proto ta nespokojenost, nemoc a smrt! Z toho vzniká pak závist, nenávisť, loupež a vražda a všechna zla, která se dnes jeví a jež se budou stupňovat až ku zhroucení všech nadějí a každé snahy.

Podle vůle Boží musí v tom býti neúprosně vytvořena změna. **Jedině dávání jest podmínkou brání!** Kdo není ochoten dávat, nesmí také brát. To znamená, že také nic nesmí mu býti darováno! Ani ne slovo, poněvadž to má býti získáno! Jinak je to nezdravé a nemůže nikdy přinésti požehnání i když se to pozemsky tak nejeví, protože je to proti Božímu prazákonu stvoření!

V prvním okamžiku zdá se vám to přísné a tvrdé. Avšak právě to je ta největší pomoc, které se může dostat lidskému duchu. Právě to ho nutí k **oné** hybnosti, kterou jako každý tvor ve stvoření bezpodmínečně potřebuje. Jedině hybností vyvíjí se zákonitým způsobem a povzbuzuje a posiluje také okolí. Místo toho pěstoval však dosud na mnohých místech jen lenost, která ochromuje ducha.

V budoucnosti nesmí proto býti dáváno již nic, kde nebude také vždy za to dána protihodnota, i kdyby to byla jen čistá radost! Jedině v tom spočívá probuzení všech lidských duchů zde

na zemi, kteří ke svému ozdravení a zesílení nutně potřebují správného pohybu právě tak, jako jejich hrubohmotná těla a jako **vše** ve stvoření! Bez trvalého pohybu v tvořivém tlaku Boží síly není žádného pravého pokroku, žádné radosti ze vzestupu a žádného požehnaného kladu všeho bytí!

„Člověče, vždyť stvoření leží před tebou rozprostřeno v celé své kráse! Hýbej se však v něm sám a získej, co z něho chceš mít!“

Tak hučí to mocně jako výstraha ze Světla, jako zákon pohybu při vysokém tlaku. A tento tlak bude teď v soudu zesílen. Kdo není úplně ochoten přeměnit tento tlak užitečně k požehnání pro sebe a pro druhé v neúnavné činnosti, kdo nechce jít s tímto silným tlakem, ten bude jím zkrušen a rozemlet jako překážka a neupotřebitelný rušitel míru!

Tento zákon neutuchající nutnosti pohybu stojí v tomto světě již od počátku. Člověk ve své ješitnosti ho však zkroutil v soustrast, aby **on** mohl se dáti obdivovat jako dárce, a tak následkem povinnosti díky vytvořil z člověka zneuctěného otoka.

Ve stoupající lenosti byli tím mnozí ochromeni a stali se duchovními mrzáky, kteří dovedou již jen závidět všem a všechno, co druzí získali a pak vše jen nenávidět. Člověče, pohybuj se konečně sám v duchu a na zemi, abys získal, co potřebuješ a co chceš mít! Každé ulehčení v tomto směru jest pro tebe jedem! Činí tě malátným a ochromeným, vede k pohodlnosti a nezdravým přáním a na konec k tělesné chorobě a duchovnímu rozkladu!

Podle vůle Boží stane se pohyb ve vyrovnávání mezi dáváním a braním neúprosným zákonem budoucnosti! **To platí pro všechna životní postavení!**

Jest povinností bílého rytíře, aby na to dbal a provedl tento zákon ve službě svatého Grálu s bezvýjimečnou přísností, aby tak vynutil ozdravení ochotných lidských duchů a tím celého stvoření! Proto bude nazýván královským kupcem. Není to míněno v pozemském smyslu, nýbrž ve vznešeném smyslu duchovním, poněvadž svou činností má vynutit rovnováhu a vyrovnání **v celém lidstvu.**

To přivede lidského ducha opět do silnějšího pohybu, právě tak, jako jsou zvířata donucována k tomuto pohybu nutností sebeobrany. Jinak by již dávno upadla ve vývoji a šla zpět. Bílý rytíř jest povoláním operatérem, který ostrými řezy v nakaženém těle nynější doby přispěje k záchraně. Kdyby chtěl soustrastně chorobnou část nějak šetřiti, otevřel by tím chorobnému jedu cestu, aby mohl stoupat do oněch částí, které mohou ozdravět v ranách soudu a očisty. Proto ku blahu lidstva platí pro něho v jeho službě jen neúchylná a neochvějná věčnost, která s chladným klidem a nesoustrastnou jistotou vyřízne všechny nespokojené a protivníky tohoto zákona Božího, jako pařeníště chorob, které přinášejí zkázu.

Bílý rytíř jest tedy určen jako strážce bezpodmínečné rovnováhy mezi dáváním a braním, a tím jako bdící a nutící udržovatel nutného pohybu, který v tom spočívá. Tento pohyb zůstává ve všech druzích stvoření, od čistě duchovního až do hrubohmotnosti, mystériem krevního tepu a oběhu pro bytí a smrt podle věčného prazákona stvoření.